

138

Ψυχικό

φ. 81^r - 81^v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681 / ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 21 / εἰς
τὸν σπῖτιν τῆς κερά Πα / ρασκευῆς γυνῆς κυρ Μιχάλη Κατρεφτάκην παρόντος κά-
μοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου προσκα / λεμένος ἀπὸ τὴν ἄνωθεν κερά Παρασκευῇ
ἵνα τῆς ποιήσῃν τὸ παρὸν ψυχικόν, ἡ ὁποία / λέγειν πῶς ἔχειν τὸ ἀνήψιν της τὴν
Φλουρέντζα το παιδὶ τῆς μακαρίτης τῆς ἀδελφῆς / της, τῆς ποτὲ Φρανγκούλας, τὸ
ὁποῖο τὸ ἔχειν καὶ ἀνεθρέβει τον καὶ μαντινιέρει τον / καὶ κυβερνᾷ τον διὰ τὴ ψυχὴν
της καὶ διὰ τέλειο ψυχικόν νὰ τὸ βρῇν εἰς τὴν ψυχὴν της / θέλει μὲ κάθεν της καλὴ
γνώμην καὶ μὲ καλὴ προαίρεσιν καὶ τάζειν της πρῶτον τὸ ἴδιο / σπῖτιν ὅπου ἔχειν
ἀγορὰ ἀπὸ τὴν ποτὲ Κατερίνα τοῦ Σανταμαύρου, ἔπειτα εἰ / κόνα μία τῆς Δέσποι-
νας / Θεοτόκου, ἀκόμη τὰ χωράφιν ὅπου ἔχομε στὸν Ξερὸν Κάμπον / μαζὶ μὲ τὸν
Ἰωάννη τοῦ Γιατροῦ τὴν μπάρτη μου ἡγου τὰ ἐμισὰν νὰ εἶναι καὶ αὐτὰ ἐδὶ / κὰν
της, ἀκόμη καὶ ἓνα κρεβατοστρώσιν ἡγου μία στραμπούδα καὶ ἓνα ζευγάριν σεντό /-
νια καὶ μία σκλάβινα καὶ μία κουρτούνα καὶ ἓνα ζευγάριν μαζελάρια μὲ τίς / μαζε-
λαρομάνες, ἀκόμη καὶ δέκα ρεάλια. Ἔτιν μία σκάφην τρανὴν καὶ ἓνα / χαρανὶ μὲ
τὸ χέριν τέντζερε καὶ ἓνα τηγάνιν καὶ μιὰ μεντζάνα τοῦ κρασιοῦ / εἴκοσιν μιστάτων
καὶ τρεῖς μεθίρες καὶ ἓνα πιθαράκιν [[εἴκοσιν]] ἔξε μιστάτων, ἀκόμη / καὶ πέντε
πιάτα καὶ δύο ἀπλάδε[[λ]]νες μεγάλες τοῦ ἄκονος, ἀκόμη καὶ ἓνα ταβλομάν / τηλον
καὶ πέντε πετζέτες καὶ μπόλιες δύο, κοφτένες βαριές καὶ δύο σπαλέτα καὶ δύο /
ποδιές μὲ τὸν μαστοποδόγυρον καὶ δύο πουκάμισαν, ἓνα μὲ τῆς γριᾶς τὸ δόντιν /
καὶ τὸ ἄλλο μὲ τὸ ξόμπλι κοφτανεβατὸν καὶ δύο τραβέρισες, ἀκόμη καὶ κασέλα τρα-
[....], / ἀκόμη καὶ τὴν ἀροδέλα ὅπου ἐγόρασεν ἀπὸ τοῦ Δρακάκην καὶ ἔδωσάν του
πέντε πῆχες [.....] / ἀνιψιταριν καὶ ἡδωκέν το εἰς τὸ τάσον του στὸ κρασὶν τοῦ
Διασίτην καὶ αὐτὴν ἐδικὴν της καὶ δύο σ[....] / καὶ τρεῖς κοφινίδες τοῦτα ὅλα τῆς
τάζειν νὰ τῆς δώσῃν ὁ Θεὸς χάριν καὶ ζῆν[...]. / μπαντρέψειν νὰ εἶναι ἐδικὰν της.
Εἰ δὲ καὶ τύχην θάνατος τῆς αὐτῆς κερά Παρ[ασκευῆς] / νὰ εἶναι κρατημένος ὁ
ἄνδρας της ὁ κυρ Μιχάλης νὰ τῆς τὰ δώνην καὶ νὰ τῆς τὰ κου[μαντ] / ἀρην εἰς τὰ
χέριαν της κἀνοντάς της ἀκόμην καὶ τὴν μπαρὸν κοντετζιὸν ὅτιν [ᾶ] / ν ἴσως καὶ
τὸ αὐτὸν παιδὶν ἡ Φλουρέντζα ἤθελε τῆς τύχειν θάνατος καὶ ἀποθάνειν [τὰ] / αὐτὰ
ὅλα ὅπου τῆς τάζειν νὰ τὰ παίρνη ἡ ἀδελφὴν της ἡ Παρασκευὴν νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖ /-
νῆς ἐδικὰν της. Καὶ ἔτзин εἰς τοῦτον τὸν θεάρεστον ἔργον καὶ ψυχικὸν ὅπου ἔπραξε /
ἡ αὐτὴν κερά Παρασκευὴν θέλει νὰ εἶναι στερεὸν, βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ οὐδεὶς /

ἐκ τῶν ἐδικῶν τῆς εὐρεθεῖν ἐνάντιος τοῦ αὐτοῦ ψυχικοῦ εἰς πένα καὶ κοντεναζιὸν /
τῆς ἀφεντίας ρεάλια πενήντα ἦτοιν (νούμερο) 50/ καὶ πάλιν τὸ παρὸν ψυχικὸν νὰ /
εἶναι στέρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ ἀμεταποίητον καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν βεβαιώνει
/ τον καὶ με ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.
'Εδῶ πα / ρὼν καὶ ἡ κερά Κυριακὴν ἡ Λεπαούρενα καὶ τάζει τῆς καὶ αὐτὴν τῆς
ἄνωθεν Φλουρέντζας / τὸν μπάνγγον τῆς ἀποθανόντας τῆς διὰ τὴν ψυχὴν τῆς εἰς
μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.—

/ —παπὰ Ἰωσήφ ἱερομόναχος Κωβαῖος μάρτυρας —

/ —Φραντζέκος Τζτές μάρτυρας — —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

139

Ἀντὶ καταβολῆς δόση

φ. 81^v - 82^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 22/ εἰς
τὸν ναὸν τοῦ τιμίου / ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου στὸ μοναστήριον τοῦ εὐλαβε-
στάτου παπᾶ κυρ Κωσταντίνου Πασαγενίτην / ἐδῶ παρὼν ὁ μισέρ Γεωργιλᾶς Καλα-
βρὸς ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν μπάρμπα του τὸν μισέρ Ἰάκω / βον Γοργογύρην καὶ
ὡς κορμὶν τῆς ἀδελφῆς του τῆς κερά Ἐρήνης καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μαστρὸ /
Φρανγγούλης Πανιόλος με θέλημα τῆς ἀδελφῆς του τῆς κερά Κατερίνας ὅπως
ποιή / σουσιν τὴν μπαροῦσαν πουλησία. Λοιπὸν ὁ ἄνω εἰρημένος μισέρ Γεωργιλᾶς
ἐπρεζεντάρι / σεν ἓνα σκρίτον καμωμένον ἀπὸ τοὺς 1669 / νουμενάροντας τὸ αὐτὸν
σκρίτον πὼς ἔχρε / ὡστηνε ὁ ποτὲ μαστρὸ Χρουσῆς Πανιόλος καὶ ἡ συνβίαν του ἡ
ποτὲ κερά Κυριακὴν τοῦ ἄνω / εἰρημένου μισέρ Ἰακώβου Γοργογύρην ρεάλια 183 1/2/
ἀπὸ τὰ ὅποια ἔδωσεν εἰς τόσες βο / λές ὁ ποτὲ μαστρο Χρουσῆς τοῦ μισέρ Ἰακώβου
εἰς ψούνιτα καθὼς γράφει τὸ ρετζίβερέν του / ρεάλια σαράντα ἑφτά ἡμισυν ἡγου
47 1/2/ μένου νέτα χρέος ρεάλια ἑκατὸν / τριάντα ἔξε ἡγου (νούμερο) 136/ διὰ
τὰ ὅποια ρεάλια τὰ ἑκατὸν τριάντα ἔξε / τὰ αὐτὰ ἄνωθεν ἀδέλφια μαστρο Φρανγγού-
λης καὶ κερά Κατερίνα ὡς κληρονόμοιν / [...]ν τος καὶ τῶν πραμάτων τος ἀπὸ τὴν
σήμερον δίνου καὶ παραδίνου καὶ πουλοῦν τοῦ εἰρημένου / [μισέρ Γε]ωργιλᾶ καὶ τῆς
ἀδελφῆς του τῆς κερά Ἐρήνης καθὼς εἶπεν ὁ προλεγόμενος μισέρ Ἰακώβος / ὅτιν
νὰ γένην ἡ πουλησία ἀπάνων στὰ αὐτὰ δύο ἀδέλφια τὸ χωράφιν ὅπου ἔχουν εἰς τὸ
Γί / [...]ν καθὼς εὐρίσκεται με συκογύριν καὶ με δύο πηγάδια μέσαν καὶ σκαμιές